کسب و کار

بامخالفان مسئولیت سازمانی چه کنیم؟

مسئولیت سازمانی و مسئولیت‌پذیری سازمانی بحثی است که در دهه‌های اخیر رواج یافته و اشاره به فعالیت مسئولانه شرکت‌ها در سه زمینه زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی (تعامل با ذی‌نفعان) دارد. شرکت‌های پایدار، شرکت‌هایی هستند که به دلیل مسئولیت‌پذیر بودنشان، از طریق فعالیت‌های خود آسیبی به این سه گروه نمی‌زنند. با این حال، برخی افراد و گروه‌ها به مخالفت با مسئولیت‌پذیری سازمانی برخاسته‌اند. واکنش شدید آنها به‌رغم عجیب بودن، نیازمند شناخت بیشتر برای یافتن راهکار مناسب است. زمانی که با مدیران شرکت‌ها صحبت می‌کنم، بحث ما ناگزیر به موج ضدمسئولیت‌پذیری کشیده می‌شود؛ موجی متشکل از عقاید و اقدامات ناهمگون که مخالف تحول ایده‌های بیداری و مترقی شرکت‌ها نسبت به جامعه و وظایف خود هستند. در حالی که برخی از این مخالفان و جنجال‌آفرینان، به تدریج صدای خود را پایین آوردهاند ولی نتایج عمل آنها بسیار وخیم است. بسیاری از شرکت‌ها زمانی که بخواهند از اقدامات سبز خود صحبت کنند، متهم به سبزشویی و پنهان کردن اقدامات خود پشت نقابی زیبا می‌شوند. این وضعیت، به‌ویژه در ایالات متحده منجر به کاهش روند پایداری و گسترش آن در بین عموم شرکت‌ها شده است؛ چیزی که برای مقابله با بحران‌های زیست‌محیطی و اجتماعی جهان به شدت به آن نیاز است.

یافتن راهکاری در مقابل این جنجال‌آفرینی‌ها نیازمند شناخت مخالفان مسئولیت‌پذیری است. برای دسته‌بندی آنها می‌توان یک ماتریس ۲ در ۲ در نظر گرفت که یکی از محورهای آن به نیت منفی و مثبت مخالفان تقسیم می‌شود و محور بعدی به خرد یا کلان بودن حوزه مخالفت آنها دسته نخست، مخالفانی با نیت منفی و نگاه خرد (تمرکز بر سطح شرکت‌ها) هستند. این گروه جهان مسئولیت‌پذیر و سبز نمی‌خواهند. آنها فقط به فکر سود کوتاه‌مدت خود هستند. در این گروه، شرکت‌های سوخت فسیلی و برخی سرمایه‌گذاران سنتی را مشاهده می‌کنیم. راهکار مواجهه با این گروه، تنوع‌بخشیدن به طیف شرکا و تأمین‌کنندگان، همکاری با شرکا و تأمین‌کنندگان هم‌فکر و جذب سرمایه‌گذاران بلندمدت است؛ چرا که در بلندمدت، مسئولیت‌پذیری سازمانی با اهداف اقتصادی تناقضی ندارد.

دسته دوم، گروه‌هایی هستند که نیتی مثبت و ذهنیتی کلان نسبت به مسائل جامعه دارند. آنها را محافظه‌کاران اجتماعی می‌نامیم و در جامعه آمریکا اغلب از کاتولیک‌ها تشکیل شده‌اند. این گروه ممکن است دل خوشی از جنبش‌های اجتماعی مدرن مانند رسمیت یافتن گرایش‌های فردی نداشته‌باشند. آنها همچنین وابستگی بسیاری به سنت‌ها دارند. در همین حال، شرکت‌ها به سمت افزایش تنوع کارکنان خود پیش می‌روند و تلاش می‌کنند استخدام‌هایشان فقط بر اساس شایستگی کارکنان باشد. نتیجه آن، افزایش تنوع افکار و باورها در محیط کار و در نتیجه افزایش تضادهاست.

اما یکی از تجربه‌های موفق، شفافیت شرکت‌ها و مدیران آنها نسبت به اصول اخلاقی خود و پایبندی به آنها بوده است؛ حتی اگر به دلیل فضای پرتنش افکار عمومی اقدام به علنی کردن تصمیمات خود نکنند. دسته‌های سوم و چهارم مهم‌ترین مخالفان مسئولیت‌پذیری سازمانی هستند. دسته سوم را منتقدان واقعی می‌نامیم. آنها خوش‌نیت و متمرکز بر رویه‌های سازمانی هستند. سرمایه‌گذاران دغدغه‌مند، صندوق‌های سرمایه‌گذاری بر طرح‌های سبز و سازمان‌های مردم‌نهاد در این گروه قرار می‌گیرند. روندهای دهه‌ها و سال‌های اخیر نشان می‌دهد که این دسته از منتقدان نقش و اهمیت بیشتری پیدا کرده‌اند.

این گروه در حقیقت خواهان مسئولیت‌پذیری سازمانی برای ساختن جهانی سبزتر هستند. با این حال، شفافیت و ارائه گزارش عملکرد، از خواسته‌های آنهاست. همچنین اقداماتی که یک شرکت به آنها افتخار می‌کند، شاید از نگاه برخی از منتقدان آرمانی، به اندازه کافی خوب نباشد. یکی از خواسته‌های منتقدان واقعی، گزارش‌دهی شفاف به سرمایه‌گذاران و ذی‌نفعان است. با این حال، هنوز نه الگوی مدونی برای این گزارش‌ها ارائه شده است و نه استانداردهای واضحی وجود دارد. به عنوان مثال، مدیرعامل یک شرکت بین‌المللی عنوان کرد که یکبار، گروهی برای طبقه‌بندی شرکت‌ها بر اساس میزان مسئولیت‌پذیری‌شان از من پرسید: «آیا شما میزان زیادی انرژی مصرف می‌کنید؟» مدیرعامل می‌گفت که به عنوان یک شرکت بزرگ مشخص است که انرژی زیادی مصرف می‌کنیم. بهتر بود که از منبع آن انرژی یا میزان کارآیی یا میزان اتلاف انرژی سوال می‌کردند.

راهکار مواجهه با این دسته از منتقدان، همکاری با آنهاست. شرکت‌ها و مدیرانشان باید وارد همکاری و گفت‌وگو با این دسته از منتقدان شوند تا به تدریج، استانداردهای لازم و مقررات جدید عصر مسئولیت‌پذیری سازمانی تدوین شوند. دسته چهارم مخالفان مسئولیت‌پذیری سازمانی، فرصت‌طلب‌های سیاسی هستند. آنها ناگهانی کلان دارند و فاقد تیتی خوب هستند. اغلب آنها خواهان حفظ وضعیت کلان جامعه و مقررات به شیوه کنونی آن هستند. بسیاری نیز از شرکت‌ها انتظار دارند که در مقابل هر موضوع کلان اجتماعی اظهارنظر کنند. همراهی با این انتظارات گاهی غیرمنطقی و اتلاف انرژی است. شرکت‌ها ابتدا باید بر وظایف و فعالیت‌های خود متمرکز باشند. با این حال، گاهی تحولاتی اثرگذار بر وضعیت آنها نیز رخ می‌دهد که اظهارنظر یا موضع‌گرفتن (ترجیحا جمعی و از طریق اتحادیه‌ها) لازم است؛ به‌ویژه که چه اظهارنظر و چه سکوت نوعی موضع‌گیری است و منجر به نارضایتی عده‌ای از ذی‌نفعان می‌شود. در هر صورت، باید اصول و اولویت‌های خود را تعیین کرد و نسبت به آنها وفادار ماند.

مترجم: مهدی نیکوئی

انتقاد دبیر شورای شهر کرج در صحن علنی؛

ابهام معنادار در آمد شهرداری از محل قراردادهای تفکیک زباله از مبدا

خانی نژاد-سجنی حاجی قلمی گفت: با بررسی درآمد شهرداری مشخص شد که ابهاماتی وجود دارد و درآمد شهرداری از محل قراردادهای تفکیک زباله از مبدا کاهش یافته است".

دبیر شورای اسلامی شهر کرج در نطق پیش از دستور صد و چهل و هشتمین جلسه رسمی شورای اسلامی شهر کرج گفت "کاهش معنادار درآمد شهرداری از قراردادهای جدید تفکیک از مبدا در سازمان مدیریت پسماند دچار ابهام است که درخواست می شود شهردار کرج هر چه سریع تر به این ابهام رسیدگی کند تا از تضییع حقوق مردم جلوگیری شود".

حاجی قلمی توضیح داد: "با بررسی های به عمل آمده مشخص شد که در چند ماه اخیر قراردادهای تفکیک از مبدا با کاهش قابل توجه سهم درآمدی شهرداری تمدید شده است به طوری که درآمد شهرداری از این محل از حدود ۵ میلیارد تومان در ماه به یک میلیارد تومان در ماه کاهش یافته است".

دبیر شورای اسلامی شهر کرج ادامه داد: "بر مبنای گزارش کارشناسی در حالی که هزینه جمع آوری ۲۲ میلیون کیلوگرم پسماند خشک در سال به ۱۲ میلیارد تومان کاهش یافته است، هزینه های پیمانکار به طرز قابل توجهی افزایش یافته است! در عین حال هزینه های محاسبه شده در عمل محقق نشده اما درآمد پیمانکار حاصل شده است".

رئیس کمیسیون تلفیق شورای اسلامی شهر کرج افزود: "به کار گیری ۲۲۰ وانت به همراه راننده و دو کارگر به همراه نیروی انتظامی از دیگر مواردی است که هیچ یک محقق نشده".

حاجی قلمی با توضیح این مطلب که به بهانه حذف چرخ دستی با افزایش دوره گردها مواجه هستیم گفت که به همین بهانه درآمد شهرداری به دلیل حذف چرخ دستی تنها به جیب پیمانکاران این پروژه می رود.

دبیر اول شورای اسلامی شهر کرج تأکید کرد: "در برخی مناطق شهرداری ۲۰ میلیارد تومان از پول مردم بدون روند صحیح به حساب پیمانکار پرداخت شده که به صورت مستند در جلسات آتی در این خصوص توضیح خواهم داد".

مجتبی حاجی قلمی در پایان از شهرداری کرج خواست تا هر چه سریع تر به این مورد رسیدگی کند و مانع از هدر رفت سرمایه مردم شود.

سخنگوی شورای شهر کرج:

تخفیف خوش حسابی شامل پرداخت نقدی تا پایان اسفندماه ۱۴۰۲ تمدید شد

سخنگوی شورای اسلامی شهر کرج در خصوص لایحه تخفیف خوش حسابی ناشی از پرداخت نقدی گفت: لایحه شهرداری در خصوص تمدید تخفیف خوش حسابی ناشی از پرداخت نقدی از ابتدای دی ماه تا پایان اسفند ماه ۱۴۰۲ به تصویب اعضای شورای شهر کرج رسید.

به گزارش پیام آشنا: عمار ایزدیار در پایان یکصد و چهل و هشتمین جلسه رسمی شورای اسلامی شهر کرج سالروز وفات حضرت ام البنین (س) که به روز تکریم از مادران و همسران شهدا نامگذاری شده است را تسلیت گفت و گفت: اگر ایثار و صبر و استقامت این شیر زنان ایران زمین نبود، خدا می دانست چه بر سر نهال نو پای انقلاب می آمد. این دلاور زنان بودند که فرزندان جوان و نوجوان خود را برای خط مقدم جبهه آماده میکردند و برای دفاع از ولایت سینه سپر می کردند تا یک وجب از خاک مقدس این سرزمین در دست دشمن نیفتد.

سخنگوی شورای اسلامی شهر کرج به لوایح و مصوبات این جلسه اشاره کرد و افزود: شهرداری کرج در راستای تسهیل و ترغیب مالکین جهت تعیین تکلیف پرداخت بدهی های خود در نظر دارد مفاد مصوبه فوق الذکر را با یک گروه تجاری چینی از مرکز حلقه‌دره بازدید کردند.

وی افزود: این بازدید با هدف ایجاد ارزش افزوده برای خاک و نخاله انتقالی به این مرکز، انجام شد. رئیس سازمان مدیریت پسماند شهرداری کرج اضافه کرد: با نظر مثبت گروه تجاری چینی بنا شد بر اساس ضوابط و شرایط همکاری صورت بگیرد.

خسروی گفت: در صورتی که روند همکاری بدون چالش ادامه پیدا کند شاهد احداث کارخانه استحصال خاک و نخاله خواهیم بود.

با همکاری شرکت چینی؛

کارخانه استحصال خاک و نخاله در حلقه‌دره احداث می‌شود

رئیس سازمان مدیریت پسماند شهرداری کرج گفت: طی بازدیدی که گروه تجاری چینی از مرکز دفن حلقه‌دره داشت، تصمیم بر احداث کارخانه استحصال خاک و نخاله گرفته شد.

به گزارش پیام آشنا: محمدرضا خسروی هفته گذشته با همکاری اتاق بازرگانی استان البرز یک گروه تجاری چینی از مرکز حلقه‌دره بازدید کردند.

وی افزود: این بازدید با هدف ایجاد ارزش افزوده برای خاک و نخاله انتقالی به این مرکز، انجام شد. رئیس سازمان مدیریت پسماند شهرداری کرج

معاون وزیر کشور:

طرح جامع حفاظت و صیانت از جنگل‌ها بزودی نهایی می‌شود

معاون امنیتی و انتظامی وزیر کشور با بیان اینکه برنامه ریزی عملی برای متوقف ساختن قاچاق چوب از اولویت های مهم دولت است، گفت: طرح جامع حفاظت و صیانت از جنگل‌ها به زودی نهایی می‌شود.

به گزارش پیام آشنا: به نقل از ایسنا، سید مجید میراحمدی در پایان دومین نشست حفاظت و صیانت از جنگلها و مراتع کشور و مقابله با قاچاق چوب، با تاکید بر حفاظت از جنگل ها به عنوان سرمایه ملی گفت: قصور در مبارزه با قاچاق چوب می تواند پیامدهای ناگواری را برای کشور به همراه داشته باشد و متاسفانه در سالیان طولانی بخش هایی از جنگل های کشور مورد تعرض و سوءاستفاده‌ی مهارای سودجویان و قاچاقچیان قرار گرفته است.

وی اضافه کرد: خوشبختانه در مبارزه با قاچاق چوب، خلاء قانونی وجود ندارد؛ مشکل اصلی در اجرایی نشدن دقیق این قوانین است و در برخی موارد نیز به حمایت بیشتر از طریق تامین اعتبارات نیازمند است.

میراحمدی خاطرنشان کرد: طرح جامع که در راستای حفاظت و صیانت از جنگل ها که با استفاده از تجارب سایر کشورها در مبارزه با قاچاق چوب تهیه شده مبتنی بر کنترل های هوشمند است و امیدواریم که با اجرایی شدن آن، بخش زیادی از این مساله حل شود.

معاون وزیر کشور همچنین از تلاش های سازمانها و نهادهای مرتبط در این مقابله از جمله فرماندهان قرارگاه های گیلان، مازندران و گلستان، سازمان جنگلها و مراتع، فرماندهی انتظامی و وزارت اطلاعات تقدیر کرد.

نقی شعبانیان معاون امور جنگل سازمان جنگل‌ها و مراتع نیز با تاکید بر نیاز به طرح های مدیریت جنگل های سراسر کشور گفت تنها با وجود یک برنامه جامع می توان قاچاق چوب در کشور را کنترل کرد و کاهش داد.

وی افزود: دو مرحله مقدماتی و نیمه تفصیلی یک برنامه پنج ساله با همکاری با دانشگاههای مطرح کشور و شرکتهای با تجربه در این حوزه انجام شده و هم اکنون در مرحله تفصیلی قرار دارد.

براساس گزارش مرکز اطلاع رسانی وزارت کشور، شعبانیان گفت در این طرح هریک از بخش های جنگل دارای مجری است و از این رو کنترل قاچاق چوب به نحو موثری انجام خواهد گرفت. همچنین به دلیل تدوین این طرح بر اساس رویکردهای مدیریت پایدار، علاوه بر شاخص های بوم شناختی، شاخص های اقتصادی و اجتماعی نیز پیش بینی شده است.

جایگزین مناسب برای کارت بلیت مترو

این روزها برخی ایستگاه‌های مترو با کاهش تعداد کارت‌بلیت‌ها برای فروش روبه‌رو شده‌اند. اگرچه مشکل کارت‌بلیت باعث توقف استفاده از حمل‌ونقل عمومی یا کاهش مسافران نشده است با این حال خبرهایی از کمبود کارت‌بلیت به گوش می‌رسد! اصل ماجرا چیست؟

به گزارش پیام آشنا به نقل از همشهری، تولید کارت‌بلیت در یک سال گذشته به‌دلیل تغییر پیمانکار با مشکلاتی روبه‌رو شده بود و در یک مقطع کوتاه فروش آن متوقف شد. اما اکنون در حال تولید است. صدور بلیت‌های تک‌سفره در ایستگاه‌های اتوبوس و مترو نیز در اوقاتی که کارت‌بلیت موجود نباشد جایگزین آن می‌شود. این بلیت‌ها با کارت بانکی قابل خرید هستند. مهم‌ترین ابزاری که به جای کارت‌بلیت می‌توان استفاده کرد، اپلیکیشن شهرداد است که بلیت‌ها را با ۱۰ درصد تخفیف ارائه می‌کند. این اپلیکیشن که روی گوشی‌های هوشمند نصب می‌شود مجموعه بزرگی از خدمات مربوط به شهرداری تهران را در خود جمع کرده است تا جایی که از آن به‌عنوان سوپراپلیکیشن نام برده می‌شود.

در صفحه اصلی اپلیکیشن آیکون «بلیت الکترونیک» دیده می‌شود. با کلیک کردن روی این آیکون به صفحه‌ای می‌رسید که گزینه‌های مختلف بلیت را نشان می‌دهد. در بخش «کارت‌های من» می‌توانید کارت فیزیکی خود را با استفاده از شماره سریال به شهرداد متصل کنید یا این کار، کارت فیزیکی از کیف پول شارژ می‌شود. درصورت در اختیار نداشتن کارت فیزیکی می‌توان مستقیما از شهرداد استفاده کرد.

این اپلیکیشن یک رمزینه (کیوآرکد) دارد و کاربر با قراردادن صفحه گوشی خود روی حسگر گیت‌های ورودی مترو از بلیت استفاده می‌کند. این کیوآرکدها بیشتر در ایستگاه‌های مترو استفاده می‌شوند و مانند بلیت فیزیکی باید در هنگام خروج دوباره آن را مقابل حسگرها قرار داد تا براساس مسافت طی شده از کیف پول شهروندی کم شود. در برخی ایستگاه‌های اتوبوس حسگرهای کیوآرکد نصب شده است و می‌توان از شهرداد در این موارد هم استفاده کرد.

پروژه استفاده کارت بلیت یا پرداخت الکترونیکی کرایه به جای بلیت‌های کاغذی، بیشتر از یک دهه قبل در تهران شروع شد. یک پیمانکار کارت‌بلیت‌ها را توزیع می‌کرد و پیمانکار دیگر کار نصب و اتصال دستگاه‌های کارتخوان را انجام می‌داد. کارت‌بلیت‌های خام در این زمان وارداتی بودند و درصورتی که در روند واردات آنها تأخیری صورت می‌گرفت توزیع کارت دچار مشکل می‌شد. حدود ۳ سال قبل قراردادها با ۱۰ ساله که با این پیمانکاران بسته شده بود به پایان رسید و موضوع انتخاب پیمانکار جدید یا تولید کار از سوی شهرداری بدون به کارگیری پیمانکار مطرح شد. قراردادهای قبلی برای بازهای کوتاه تمدید شد اما شهرداری تهران به‌دنبال راهی برای گسترش خدمات حمل‌ونقل براساس اپلیکیشن‌های تلفن همراه و تمرکز خدمات شهری در یک پلتفرم بود و به همین جهت در سامانه شهرداد بخشی به خرید بلیت اختصاص پیدا کرد.

بهمن سال گذشته کمبود کارت‌بلیت‌ها در برخی ایستگاه‌ها رخ داد و دلیل آن وارداتی بودن کارت‌های پلاستیکی یا ماده اولیه آن عنوان شد. اگرچه گفته می‌شد که کارت‌ها داخلی هستند در اردیبهشت‌ماه امسال سازمان فاوای شهرداری تهران اعلام کرد که از ابتدای تابستان با فعال کردن سامانه مبتنی بر حساب شهروندی، دیگر فقط کارت‌های فیزیکی برای عبور از گیت‌های مترو مورد استفاده قرار نمی‌گیرند و از اپلیکیشن‌های تلفن همراه هم می‌توان برای این کار استفاده کرد. چندماه بعد از این، امکان پرداخت کرایه به اپلیکیشن شهرداد افزوده شد.

جنبه دیگر از فعالیت سامانه بزرگ پرداخت کرایه‌های حمل‌ونقل عمومی در تهران به کارتخوان‌های موجود در ایستگاه‌های اتوبوس برمی‌گردد. تعداد زیاد ایستگاه‌های اتوبوس و پراکنده بودن آن در خیابان‌های پایتخت باعث شده است که اتصال برخط کارتخوان‌های آنها به یکدیگر دشوار باشد.

فروسدگی کارتخوان‌های قدیمی در ایستگاه‌های بی‌آرتی و خسارت‌های ناشی از سرقت یا آسیب زدن به این کارتخوان‌ها هم باعث شده بود که در چند سال گذشته تعداد زیادی از کارتخوان‌های بی‌آرتی از کار بیفتند. آبان امسال یکی از اعضای شورای شهر اعلام کرد که نزدیک ۷۰ درصد مسافران اتوبوس در تهران بلیت نمی‌دهند که این کار باعث خسارت روزانه ۲ میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومانی به شهرداری است. بیشتر این تخلفات در ایستگاه‌هایی رخ می‌دهد که متصدی کنترل بلیت در آنها حضور ندارد. درحال حاضر طبق آمارهای موجود ۱۵۵ ایستگاه بی‌آرتی فاقد متصدی یا دستگاه شارژ یا فروش بلیت است. از مجموع ۳۱۵ ایستگاه بی‌آرتی ۱۶۰ ایستگاه دارای متصدی و دستگاه شارژ بلیت الکترونیک است. بخشی از پرداخت الکترونیک کرایه هم با کارت‌هایی انجام می‌شود که به شکل چاکلیدی‌های کوچک ساخته شده است اما کارت‌بلیت‌ها همچنان ابزار اصلی پرداخت کرایه هستند.

اهدای عضو، اهدای زندگی

دیدگاه

بدون اشتیاق به خداوند سیاره ما برهوت محزون زشتی‌ها خواهد بود

لوییس باراگان

نگران کننده است که نشریات اختصاص‌یافته به معماری کلماتی همچون زیبایی، الهام، جادو، افسون و سحر را از صفحات خود زدوده‌اند و همچنین مفاهیمی مثل صفا، سکوت، صمیمیت و شگفتی را همه اینها در روح من خلاء کرده و اگرچه من کاملاً آگاهم که در آثارم انصاف کامل را در حق آنها رعایت نکرده‌ام، همواره چراغ هدایت من بوده‌اند. دین و اسطوره؛ غیر ممکن است هنر و شکوه تاریخ آن را بدون ادغان به معنویت دینی و ریشه‌های اسطوره‌ای که ما را به سبب وجود پدیده هنری راهنمایی می‌کند درک کنیم. بدون اولی یا دومی اهرام مصر یا آثار باستانی مکزیک در کار نبودند. آیا معابد یونانی یا کاتدرال‌های گوتیک وجود می‌داشتند؟ آیا شکفتی‌های متحیرکننده رنسانس و باروک به وجود می‌آمدند؟

و در حوزه‌های دیگر، آیا رقص‌های آیینی فرهنگ‌های به اصطلاح بدوی ایجاد می‌شدند؟ آیا ما اکنون وارث گنجینه هنری پایان‌ناپذیر حساسیت عمومی دنیا می‌بودیم؟ بدون اشتیاق به خداوند، سیاره ما برهوت محزون زشتی‌ها خواهد بود. «منطق گنگ نهفته در اسطوره و در همه تجربه‌های حقیقی مذهبی در همه زمان‌ها و در همه مکان‌ها سرچشمه فرایند هنری بوده است». اینها سخن دوست خوبم ادموندو لوگومران است که با یاری اجازه‌اش آن را از آن خود کردم.

(در سخنرانی پذیرش جایزه پریتزکر در سال ۱۹۸۰)

منبع: گفتار

محیط زیست

چند کشور مقصر انتشار نیمی از آلودگی جهان هستند؟

در صورتی که کشورها استانداردهای ملی خود را برآورده کنند انتشار جهانی آلاینده‌ها کاهش خواهد یافت.

به گزارش پیام آشنا: به نقل از ویفروم، بر اساس پیش‌بینی‌های جدید سال ۲۰۲۳ سالی با بالاترین میزان انتشار آلاینده‌ها خواهد بود. این روند رو به رشد انتشار به این معنی است که سطوح فعلی در حال حاضر حدود یک سوم بالاتر از سطوحی است که اگر برنامه جهانی مناسب در سال ۲۰۲۱ اجرا می‌شد، گرمایش جهانی را به ۱۵ درجه سانتی‌گراد محدود می‌کرد.

با این وجود، اگر کشورها به وعده‌های داده شده در مشارکت‌های ملی خود نیز عمل کنند، بازهم سال ۲۰۲۳ نیز به‌عنوان سالی که انتشار کربن جهان به اوج خود رسید، در تاریخ ثبت خواهد شد. سرعت تغییر ممکن است در بین کشورها بسیار آهسته و نابرابر باشد اما تجربه اخیر نشان می‌دهد که تغییر به سمت اقتصاد کم کربن از نظر فنی و اقتصادی امکان‌پذیر است.

مهمترین اطلاعات این است که اکنون تقریباً تمام نیمکره شمالی همچنین استرالیا و نیوزیلند شاهد کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای هستند. نکته مهم این است که این گروه اکنون برای اولین بار شامل چین و ایالات‌متحده می‌شود که از بزرگترین تولیدکنندگان گازهای گلخانه‌ای در جهانی هستند.

در حال حاضر بیشتر اروپا، تولیدکننده گازهای گلخانه‌ای در سطح متوسط و ژاپن در حال پیشرفت بیشتر به سمت کربن‌زدایی است. در مجموع ۴۲ کشور مسئول بیش از نیمی از انتشار گازهای گلخانه‌ای در جهان هستند که در مسیر کاهش پیوسته انتشار قرار دارند. این رقم در سال گذشته ۳۶ کشور بود. در کنار چین و ژاپن، تازه واردان این گروه شامل استرالیا، قزاقستان، پرتغال و پرو هستند.

کشورهایی با کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای در موضوع را باید در نظر داشته باشند اول، آنها نشان می‌دهند که رشد اقتصادی را می‌توان از انتشار بیشتر جدا کرد. به‌عنوان مثال، ایالات‌متحده احتمالاً امسال مسئول بیش از نیمی از انتشار گازهای گلخانه‌ای در جهان هستند که در مسیر کاهش پیوسته انتشار قرار دارند. این رقم در سال گذشته ۳۶ کشور بود. در کنار چین و ژاپن، تازه واردان این گروه شامل استرالیا، قزاقستان، پرتغال و پرو هستند.

کشورهایی با کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای در موضوع را باید در نظر داشته باشند اول، آنها نشان می‌دهند که رشد اقتصادی را می‌توان از انتشار بیشتر جدا کرد. به‌عنوان مثال، ایالات‌متحده احتمالاً امسال بیش از نیمی از انتشار گازهای گلخانه‌ای در جهان مسئول است. در مقابل، بطور مشابه، چین ممکن است با کاهش اندکی در سطوح انتشار به رشد ۵.۴ درصدی دست یابد.

مورد دوم این است که سیاست‌ها به ویژه آنهایی که بخش‌هایی با انتشار بالا را هدف قرار می‌دهند، مهم نیستند. کشورهایی که کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای را نشان می‌دهند، کشورهایی هستند که سرمایه‌گذاری هنگفتی را در منابع انرژی تجدیدپذیر و خودروهای الکتریکی انجام داده‌اند.

نکته مهم دیگر این است که تقریباً همه کشورهای در حال توسعه در حال افزایش انتشار سرانه گازهای گلخانه‌ای خود هستند. اکنون کشورهای در حال توسعه بیش از ۴۰ درصد از انتشار جهانی را تشکیل می‌دهند. بدون پیشرفت در این کشورها، شانس کمی برای جهان در رسیدن به هدف ۱.۵ درجه سانتی‌گراد وجود دارد.

در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، افزایش سطح انتشار با تغییر کاربری زمین برای برآوردن تقاضا برای محصولات کشاورزی مرتبط است. جنگل‌زدایی برای آزادسازی زمین برای کشاورزی یک مشکل خاص در حوضه‌های جنگلی کنگو، پاپوآ و آمازون است.

نتایج بررسی نشان می‌دهد، کشورهایی که بالاترین سطح انتشار سرانه فعلی را دارند، مسئولیت دارند که انتشار گازهای گلخانه‌ای را با بیشترین سرعت کاهش دهند.